Dela Lwow la Balcaniadă

CONCLUZIILE UNEI ANCHETE

Problema naționalizării, cum a fost, cum este și cum trebue pusă

Ce au făcut inițiatorii acțiunei. - Ce a făcut federația. - Cum trebue procedat. - Datoria biroului federal de mâine seară

Sunt peste doi ani de atunci — perioadă neagră a footballului românesc, (cele șapte vaci slabe) care a coincis cu deplorabila figură făcută de reprezentanții noștrii la cupa balcanică dela Belgrad. Două înfrângeri, într'un moment când footballul nostru era în plină ascensiune, două lovituri mortale orgoliului nostru de invincibili în Balcani, au creiat o atmosferă greoaie — se căutau țapi ispășitori, răsăriseră răzbunătorii acestei rușini naționale.

CIOLAC

Este perioada care coincide cu lumina primei scântei a focului de mari proporții de mai târziu: ROMANIZAREA ECHIPEI NAȚIONALE. Înlocuirea minoritarilor cari compuneau «unsprezecele» reprezentativ, cu români. In cuget și simțiri.

Un nou venit în sport, d. Camil Petrescu, a lansat ideia. I s'au alăturat alții și alții — curând s'a format o echipă numeroasă. Iar astăzi

O RASPANTIE

Problema a fost anunțată, susținătorii ei din ce în ce mai numeroși și dela caz la caz — după temperamentul fiecăruia — mai mult sau mai puțin impetuoși.

Grutatea cea mare — «oul lui Columb — a fost depășită. S'a găsit buba.

Acum, rețeta.

Ce fel? Cum? Când? Cine? Semne de întrebare cari s'au deschis mari, sfidătoare, înaintea celor ce căutau soluția.

De atunci, de mai bine de doi ani de zile, problema face obiectul de discuție cel mai pasionant (și importanța covârșitoare a subiectului justifică această temperatură) din câte a înregistrat vreo problemă a sportului românesc.

De doi ani de zile, în presă mai ales, discuția acestei probleme a dat prilejul celor mai violente campanii, atacurilor personale celor mai acerbe, acuzațiilor celor mai grave.

Dar soluția, rețeta care se caută, nu a fost găsită. Căci, iată, au trecut doi ani și mai bine, lupta a fost dintre cele mai crâncene, și mâine, conducătorii federației de football chemați să rostească o sentință: echipa națională pentru «Balcaniada» dela Atena, nu vor ști cum să se descurce.

Membrii biroului federal, obligați să dea mâine seară o sentință, nu vor ști, desigur, s'o găsească.

Rostul anchetei noastre

Cu intențiunea de a scorni un luminiș în vălmășagul acestei situații, am întreprins și dus — credem — la bun sfârșt, ancheta noastră «DELA LWOW LA BALCANIADA».

O «anchetă» sumară, ni se va obiecta. Vom replica însă că în «ancheta» noastră am recurs la factori autorizați, că am ascultat în interviewatii noștri părerile exponenților unor grupuri numeroase și cu totul diferite.

Nu e, desigur, prima anchetă care s'a făcut în jurul acestui subiect. E, poate, una din cele mai restrânse. Dar prin țintele pe cari le-a avut, se ridică mult deasupra rezultatelor acelor consultări ale massei anonime și fără răspundere, ale acelor plebiscite puerile în care fantezia oricăruia poate indica o echipă națională cu Angelescu Mity

STANCIU

rin Zimnicea, în centrul liniei de înaintare.

Inițiatori „românizării" au descoperit America?

Acum doi ani și mai bine a țâșnit primul bubuit: RO-MA-NI-ZA-RE!

Inainte însă, înaintea acestui semnal de alarmă, ce a fost?

Ei, da! O echipă, Chinezul, cu 11 minoritari, care ne reprezentau — ne reprezentau demn — peste hotare.

Apoi, odată cu decadența Chinezului, alți minoritari.

Grija federală plasa, pe ici pe colo, câte un român: Guga, gloriosul căpitan de pe vremuri

Mai târziu, când în contactul cu footballiștii transcarpatini jucătorii bucureșteni au început să se formeze, alții: Oțeleanu, Ilie Subășanu Robe, Stanciu, Vasile Cristescu, și alții, mulți alții pe cari memoria nu ni-i scoate acum înainte.

Iar la Montevideo, când «strigătul de revoltă» nu se făcuse încă auzit, câți bucureșteni însoțeau caravana? Lăpușneanu, Stanciu, Subășanu, Robe, Zauber...

Destui de mulți, nu?

In ritmul acesta s'a mers mereu. Sepi II, Ciolac, Bindea, Chiroiu, Albu și alții au primit botezul de internaționali. Și pe măsură ce un român se afirma, era preferat — nu-l mai scotea nimeni din tricoul tricolor.

Era calea dreaptă a unei evoluții firești.

A izbucnit totuș strigătul: ROMANIZARE! Cu atât mai bine. Pro

ZAUBER

cesul a fost precipitat. Sau mai exact, s'a atras atențiunea acelor în drept, că nu este permis, atunci când un român s'a afirmat, să-l înlocuești cu un ungur.

S'a statornicit un principiu. S'a netezit un drum pe care înainte se mergea orbește.

Cei cari au tras de semnalul de alarmă n'au descoperit asa dar America.

Primele compromisuri

Ce au cerut însă aceștia? Nici mai mult, nici mai puțin decât a natemizarea tuturor minoritarilor, isgonirea lor și înlocuirea lor, imediată cu jucători români.

— Avem elemente mai bune printre jucătorii români. Oricând putem înlocui pe minoritari.

A venit turneul inter-militar de football. Selecționarea cădea în sarcina unuia din cei mai aprinși partizani ai acestui curent.

Se știe ce echipă a întocmit. Și mai ales, se cunosc explicațiile pe cari le-a găsit:

— Nu sunt alții mai buni. Și apoi, nu fac ei armata, nu sunt soldați români ?

Iată, deci, că — practic — soluția n'a putut fi aplicată, atâta timp cât factorul executiv avea cât de cât grije și de rezultatul ei tehnic.

LWOW

Mai târziu, când sarcina echipei naționale a căzut pe umerii unui selecționeur unic — leader al campaniei de naționalizare — soluția, la fel n'a putut fi aplicată în întregime. S'a ajuns la un procent mai mare de jucători români în echipă, dar nu la un rezultat complet.

HAOSUL DE ASTAZI

Experiența dela Lwow nepermițând decât jumătăți de concluzii, era fatal ca acum, în preajma unui eveniment important, haosul să fie mai mare.

Se vorbește de o echipă pur românească, se indică un unsprezece «combinat», se pretinde însfârșit, echipa cea mai bună, indiferent de naționalitatea jucătorului.

La această răspântie am plasat o ștenă. Am iscodit, am întrebat.

Zi la zi am publicat răspunsuri la ancheta noastră.

Să vedem ce concluzii permit aceste cercetări.

Consens unanim pentru naționalizare

Am întrebat șapte persoane:

D. inginer Gr. Urlățeanu.
D. avocat Paul Nedelcovici.
D. Ferdinand Koska.
D. Denis Xifando.
D. C. Leoveanu.
D. Camil Petrescu.
D. Alexandru Kiriței escu.

Șapte personalități în domeniul lor. Șapte oameni reprezintând fiecare un anumit rang le cultură, o anumită pătură socială, o anume culoare sportivă.

Am primit același invariabil răspuns:

Categoric pentru o acțiune de românizare — este

LAPUȘNEANU

un deziderat de o utilitate supremă.

Cum să se realizeze acest deziderat?

Am întrebat apoi: Care este calea de urmat pentru împlinirea acestui deziderat?

Am primit din nou, același invariabil răspuns:

D. URLAȚIANU: «Trebue să ajungem TREPTAT la echipa pur românească. Trecerea dela echipa cu majoritate de... minoritari la echipa românească trebue făcută pe cale de evoluție. Altfel, riscăm eșecuri dezastruoase și denigrante pentru prestigiul footballului nostru».

D. NEDELCOVICI: «Românizarea trebuia și trebue aplicată pe cale evolutivă. Așa, revoluționar, prin sistemul: ștergi cu buretele peste trecut și o iei dela capăt, nu se poate ajunge la rezultatul sconțat.

D. KOȘKA: Românizarea trebue să se facă pe cale evolutivă, fără să se bruscheze, fără să se pericliteze prestigiul nostru de campioni balcanici.

D. XIFANDO: Mă opun sistemului cu totul bizar în care cată a se împlini această nevoe.

Experiența dela Lwow a fost, din acest punct de vedere, edificatoare. Echipa n'a fost nici românească, nici cea mai bună. Și am ratat o victorie.

Acțiunea de românizare trebue efectuată altfel. Avem acum un antrenor. Un bun antrenor. El trebue să dea solutia acestei probleme, formând — dintre autohtoni — elemente cari să poată reprezenta așa cum se cuvine, culorile țării.

D. C. LEOVEANU: «Intr'o țară în care minoritarii dau un procent destul de ridicat, maniera în care cată a se îndeplini acest deziderat, trebue să fie cu totul alta decât aceia ce se agită astăzi.

Cred, că ar fi necesar pe lângă antrenamentul fizic al jucătorilor, un antrenament, o pregătire sufletească, în așa fel, încât să se insufle minoritarilor talentați, sentimente naționale, în slujba cărora vor putea depune un efort sincer.

D. CAMIL PETRESCU: Sunt cu hotărâre împotriva românizării trep tate. E o formulă periculoasă, absolut ineficace. Dacă am fi introdus limba românească în școli numai când ar fi fost în stare să exprime subtilitățile platonismului și azi am fi învățat în clasele primare și secundare tot în grecește. Introducerea românilor în echipă, e un mijloc sigur de a le desvolta însușirile.

D. AL. KIRIȚESCU: Naționalizarea echipei reprezentative nu mi se pare o chestiune ce s'ar putea rezolva dela o zi pe alta.

Ea se va desăvârși odată cu procesul în curs de adaptare a elementelor minoritare la formele de viață din noul stat român. Asta ar putea însemna că vom avea de așteptat multă vreme, dar bravii sportivi minoritari au luat-o înainte, după părerea mea sunt cu desăvârșire «românizați» în înțelesul sportiv al cuvântului.

Din șapte răspunsuri, șase categorice pentru împlinirea acestui deziderat pe cale de evoluție firească. Iar al șaptelea, împotriva acestui sistem. Și pentru bruscare.

D. Camil Petrescu însă, motivează: «Pentru mine, primele rezultate nu interesează. E prea mare și importantă opera de românizare ca să ne uităm la asemenea fleacuri. Nu va fi nici o disperare națională dacă vom pierde Cupa».

Așa pusă problema, suntem de

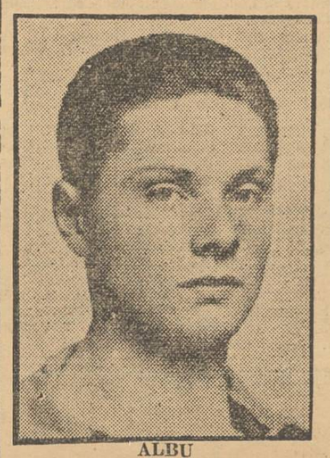

ALBU

părere — pentrucă «introducerea românilor în echipă e un mijloc sigur de a le desvolta însușirile» — suntem de părere să prezentăm la Atena o echipă de juniori talentați, viitorii noștri internaționali..

Echipa pentru Balcaniadă

Insfârșit, un ultim obiectv al «anchetei» noastre: Ce echipă să prezentăm la Atena?

D. URLAȚIANU: Cred că trebuie să prezentăm o echipă care să fie o formulă tranzitorie dela vechea manieră de a se forma unsprezecele național, la echipa autentic românească.

La Balcaniadă, trebue să păstrăm un titlu prețios. Este nevoie așadar, de o echipă bună.

D. PAUL NEDELCOVICI: O singură soluție. Singura pe care o cred salubră: Alcătuirea echipei din elementele cele mai bune.

D. KOSKA: Trebuie să se aibe în vedere menținerea titlului câștigat anul trecut.

Căci, pentru moment, interesează să se dovedească străinătății că între cele patru hotare ale României Mari, se practică un football de calitate.

D. XIFANDO: Pentru Balcaniadă sunt de părere că trebue să prezentăm echipa cea mai bună, indiferent de nationalitatea jucătorilor Cu toții sunt cetățeni români.

D. LEOVEANU: La Atena e necesar să ne prezentăm cu tot ce avem mai bun între hotarele țării. Chiar dacă echipa ar trebui încă stimulată cu metodele clasice de până acum, inclusiv Lwowul.

La Atena, cu quintesența de fapt a footballului din România.

D. CAMIL PETRESCU: Propune o echipă cu 4 minoritari: Eissenbeisser, Bodola, Covaci, Dobai.

D. AL. KIRIȚESCU: Este pentru echipa cea mai bună.

Vrasăzică: la Atena cu o echipă cea mai bună *(d-nii*

SEPI II

Koska, Paul Nedelcovici, Xifando, Leoveanu, Al. Kiriței escu)* și cu o echipă tranzitorie (d-nii *Urlățianu* și *Camil Petrescu).

Care este părerea noastră?

Am arătat mai sus concluziile «anchetei» noastre. Le-am extras pe baza unui calcul rece, statistic.

Iată acum, și părerea noastră în ce privește această pe larg desbătută problemă:

a) Suntem pentru cea mai neclintită acțiune de românizare a footballului reprezentativ. Dar pentru o acțiune pe cale strict evolutivă, fără să se bruscheze nimic și pe nimeni, cu atât mai puțin pe acei cărora le datorăm prestigiul de azi al footballului românesc și atâtea victorii răsunătoare.

b) Cerem o românizare în profunzime, în sensul că acțiunea trebue să pornească dela cluburile românești. Acestea trebuesc încurajate în formarea de cadre noui.

c) Suntem pentru o educație serioasă care să determine schimbarea unei mentalități dăunătoare — jucătorii români trebuie să știe să aibă respectul de antrenament și de pregătire așa cum îl au jucătorii ardeleni.

d) Pentru Atena, unde avem de păstrat un trofeu prețios — cel mai pre os ce am cucerit vreodată, recomandăm echipa cea mai bună care se poate forma astăzi în România

Datoria federației de football

Mâine seara se întrunește biroul federal al F. R. F. A. într'o ședință special dedicată studiului echipei naționale.

Nu se vor preciza nume, nu vor fi desemnați jucători.

Se va stabili — probabil — principiul după carce să fie selecționată echipa națională pentru Atena.

Oricare va fi însă hotărârea biroului federal, oricare dorința de mai bine a selecționeurului unic, noi vom susține neclintiți aceiași politică de prudență, vom avea același îndemn de a se evita bruscarea.

Suntem într'un moment când footballul românese se bucură de o popularitate și o prosperitate încă neînregistrată la noi.

Divizia națională înregistrează Duminecă după Duminecă alte succese de massă. Sunt câștigați pentru sport, alții mereu alții.

In aceste clipe de entuziasm crescând, o lovitură i-ar putea fi fatală. L'ar putea rostogoli în bezna de unde a plecat.

Trebue, deci, procedat cu prudență. Cu grije pentru prestigiul footballului nostru.

Astăzi, când conducători de neam fac din sport un instrument puternic de propagandă națională, când un Mussolini urmărește cu cea mai mare grije manifestările echipei de football a Italiei, nu ne este permis nouă să pierdem prestigiul de campioni Balcanici.

Și în Italia — slavă Domnului — este suficient de cultivat spiritul de naționalitate. Ceiace nu împiedică pe italieni să facă apel pentru echipa națională la jucători importați din America de Sud, cărora, printr'o simplă naționalizare a numelui, li s'a dat calitatea de reprezentanți ai Italiei.

Cu acești jucători Italia a devenit

BINDEA

campioană mondială. Copiindu-i pe ei, se formează viitori internaționali ai Italiei.

Dece, așa dar, atâta exagerare la noi? Dece, când toți jucătorii s'au născut și au crescut între hotarele acestei țări? Dece, când — au jucat întotdeauna cu tragere de inimă?

Biroul federal să ia aminte: La Atena trebue să câștigăm. Echipa cea mai bună, deci.

Ion Vornic

SPORTURI DE IARNA

O excelentă carte de ski

An de an, cel mai educativ, cel mai util și mai bărbătesc dintre sporturi, skiul, capătă tot mai mulți adepți. Numărul a sporit, dar coeficientul tehnic a stagnat.

Stagnarea se datorează incontestabil lipsei unei lucrări didactice de specialitate, atât de necesare elevilor cât și instructorilor, în învățarea celui mai complect exercițiu. Practicarea metodelor și întrebuințarea manualelor străine, mai curând au condus la confuzii și contradicții și mai dăunătoare. De altfel nu corespund nici terenurilor și nici nevoilor noastre aducative.

D. maior Medeleanu, umple astăzi aces gol, prin lucrarea d-sale «Skiul de teren» într'un chip desăvârșit.

Preocupat de valoarea educativă, de temperamentul românesc, de nevoile de învățământ, de natura terenului și starea zăpezii la noi, având o mare experiență, dotat cu un ascuțit spirit de observație și analitic cu un dar pedagogic remarcabil, el creiază o metodă proprie, care nu numai că revoluționează pe cele practicate în deosebi la noi, dar în justețea ei până în cele mai mici amănunte, lămurește multe confuzii scolastice și dinamice în materie.

In ceeace privește începătorii, autorul preconizează exercitarea în prealabil a technicei skiului pe o bază stabilită, pe uscat ca exerciții gimnastice, iar în ordinea de importanță și programarea mișcărilor le ski se deosebește de ceilalți autori fundamentali și perfect motivat sub raport mecanic și fiziologic.

D. Medeleanu își experimentează de mulți ani metoda și elevii d-sale au strălucit în skiul românesc, au repurtat succese peste graniță, iar în iarna trecută, la Predeal, au câștigat o dublă victorie internațională militară.

Lucrarea cuprinde patru capitole:

Materiale și echipament.
Pedagogia skiului.
Technica skiului.
Skiul în armată.

Expune cu claritate cu un interes sustinut, într'un stil limpede și robust. Fiecare moment didactic este precizat și ilustrat impecabil, iar în ansamblul ei lucrarea este prezentată civilizat și artistic.

Prin valoarea ei pedagogică și practică interesează deopotrivă pe cei ce pracică sau vor să practice skiul, dela începători și până la instructori, atât civili, premilitari și militari din perioada premergătoare skiului până la sfârșitul sezonului.

Cu drept cuvânt d. Th. Rosetti Solescu închee prefața:

«Este o lucrare excelentă. Rivalizează cu succes cu cele mai bune publicațiuni străine».

Un nou club în București

Din lăudabila inițiativă a d-lor George Helgiu, dr. D. Ciupagea, G. Anghelescu și I. Voina a luat ființă în București o nouă grupare care va practica sporturile de iarnă în general.

Noua formație va activa sub culorile «Training Clubului Român» care până în prezent s'a afirmat prin secțiunea de box care a dat la iveală câteva bune elemente.

Antrenamentul în vederea concursurilor de bobsleigh, ski și patinaj va începe odată cu căderea zăpezii, pe arena Voevodul Mihai.

Pentru strângerea fondurilor necesare nouei formații, se va organiza Sâmbătă 8 Decembrie, în amfiteatrul școlii primare din șoseaua Viilor, o serată dansantă.

Pentru înscrieri și informațiuni, doritorii se pot adresa zilnic, între orele 19 și 21, la sediul grupării în B-dul Pieptănari No. 25.

Dela O. N. E. F.

GIMNASTICA PENTRU COPII

In cursul lunei Decembrie va apare în editura O. N. E. F., manualul: «Gimnastica pentru copii» întocmit de d-nii: V. și E. Roșală, profesori de educație fizică.

Sub o formă atractivă și completată cu numaroase fotografii, lucrarea răspunde unei mari necesități și de aceea ea nu va trebui să lipsească din casa nici unui părinte sau învățător cu interes pentru sănătatea copiilor.

Cei care doresc să-și procure manualul, se pot din vreme adresa Biroului de publicații al ONEF din Pasajul Victoriei No. 2.

Numărul viitor al
Gazetei Sporturilor
în 6 pagini mari
3 LEI EXEMPLARUL